

PERČINLIĆ, Ljubomir, slikar (Zenica, 28. V. 1939). Akademiju završio u Beogradu 1966 (N. Gvozdenović). Član grupe »Prostor-oblik« od 1976; od 1988. predaje na Akademiji u Sarajevu. U početku slika mrtve prirode i krajolike, na tragu Cézannea (*Bosanski pejzaž*, 1960). Približavajući se apstrakciji reducira boju, a geometrijske oblike utapa u sivo-plavi ili srebrni ton (*Slika VIII* — A, 1966). Oko 1980. daljom redukcijom boja približava se primarnome slikarstvu, a s konceptualnog se motrišta priklanja radikalnome izrazu informela (*Kvadrat — I*, 1985; *Bijelo polje III*, 1990). Radi crteže u kombiniranim tehnikama i na podlogama od različitih materijala. Od 1980. radi skulpture od željeza i drva. — Samostalno izlagao u Zenici, Beogradu, Zagrebu, Mostaru, Sarajevu, Osijeku i Rijeci.

LIT.: S. Bernik, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zenica 1976. — M. B. Protić, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zagreb 1985. — M. Šolman, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zagreb 1992. — Z. Maković, Ljubomir Perčinlić (katalog), Zagreb 1994. K. Ma.

PERGOLI, Carlo, arhitekt (Rijeka, 8. VII. 1870 — ?, 1928). Arhitektonsko je risanje diplomirao na Kraljevskome institutu lijepih umjetnosti u Veneciji 1894. U Rijeci radi kod graditelja G. Zammattija (do 1898) i F. Matiasija (1898 — 1902), a u Gradskome građevnom uredu od 1902. do kraja života. Projektira u stilu kasnoga historicizma, od 1906. preuzima elemente bečke secesije. Važniji su mu radovi: mauzolej obitelji Osoinak (1898), obnova župne crkve u Drenovi (1901), ubožnica »Frattelli Brancheta« (današnja zgrada Medicinskoga fakulteta, 1906), nova ribarnica na Velikoj tržnici (1915).

LIT.: R. Matejčić, Povijest gradnje pokrivenih tržnica u Rijeci, u monografiji: Gradska tržnica Rijeka, Rijeka 1981, str. 27 — 33, 36. — A. Antoniazzi, Arte e artisti figurativi a Fiume dal 1900 al 1945, Fiume (Padova), 1982, 2. — R. Matejčić, Kako čitati grad, Rijeka 1988. Ra. Mat.

PERIĆ, Pavao, kipar (Ercegovci kraj Dicma, 1. II. 1907 — Zagreb, 14. VII. 1978). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1927 (R. Frangeš-Mihanović, I. Kerdić, F. Kršinić). Prvi put izlagao 1939. Radi skulpture u glini, kamenu, bronci i drvu. U ciklusu terakota s likovima žena iz Zagore ističe vezu čovjeka i zavičaja (*Dalmatinka*, 1943; *Drvarica*, 1944). U figuralnim kompozicijama monumentalne mase naglašava individualan izraz i intimni značaj motiva (*Žaljarice*, oko 1945). U svojim skulpturama u kamenu oslanja se na klasičan kiparski koncept; u portretima lica naznačuje izravno u materijalu (*Glava Dugopoljke*, 1957). Reljefe i skulpture u drvu svodi gotovo na znak, približavajući se pučkome izrazu (*Vodonoša*, 1973; *Dicmanka*, 1975). Autor je nekoliko memorijalnih spomenika (Divošelo 1949, Biograd na moru 1953, Udbina 1955, Gospić 1958). Ostavio znatan opus crteža. — Samostalno je izlagao u Zagrebu (1951, 1957, 1975, 1976), Beogradu (1952, 1958), Beču (1952), Rijeci (1958), Lausanni (1960), Splitu (1962) i Dubrovniku (1967). Retrospektiva mu je priređena u Zagrebu 1983.

LIT.: M. Baričević, Pavao Perić (katalog), Zagreb 1976. — Z. Tonković, A. Adamec i M. Baričević, Pavao Perić 1907 — 78 (katalog), Zagreb 1983. Ma. B.

PERIĆ, Šime, slikar (Antofagasta, Čile, 10. III. 1920). Studirao je fresko-slikarstvo na École des beaux arts u Parizu 1949, a diplomirao na Akademiji za primenjenu umetnost u Beogradu 1952. Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića u Zagrebu 1952 — 57. Od 1947. bavi se kopiranjem srednjovj. fresaka u Hrvatskoj (Istra), Srbiji i Makedoniji. Bio je član umj. grupe »Mart« (1957 — 68), član Galerije »Forum« od 1969. i profesor na Akademiji u Zagrebu 1969 — 84. Već oko 1955. naziru se počeci Perićeve apstrakcije (*Plava slika*, 1955); u sljedećim godinama slikar formira čist lik. govor prepun mrlja i slučajnih ritmova. U slikama iz toga razdoblja prevladavaju gesta i akcija (*Nemir*, 1959), nakon čega se tašistička površina postupno smiruje u informelu (*Kompozicija III*, 1961). Između 1962 — 68. P. razrađuje prethodna lik. iskustva, te poč. 70-ih godina započinje novu fazu kružnih elastičnih formi snažne pikturalne izražajnosti (*Školjka*, 1970; ciklus *Atlantida*, od 1975). — Samostalno je izlagao u Zagrebu (1958, 1960, 1971, 1976, 1978, 1992), Splitu (1971, 1979), Skoplju (1975), Zadru (1977), Hvaru (1978), Čakovcu (1980) i Varaždinu (1985).

LIT.: Z. Rus, Šime Perić, Zagreb 1988/89. — N. Beroš, Šime Perić, Kontura, 1992, 11 — 12. Ž. Kć.

PERINIĆ, Damir, arhitekt (Zagreb, 24. VI. 1940). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1963 (V. Turina), a urbanizma u Urbanističkome institutu u Parizu 1968. Od 1965. djeluje u Parizu gdje u okviru ateljea »Andraut et Parat« te »Gamma« radi na projektima za stambene zgrade, osnovnu

Š. PERIĆ, *Skoljka*

školu i gimnaziju u Creitelu (1973), stambene zgrade i školu u Epernayju (1973) te projekte na revitalizaciji središta Epernayja (1978). Istražujući mogućnosti korištenja prirodnih izvora energije realizira »Kuću na suncu i vjetar« u Emanceu (1976). God. 1980. u zajednici s M. Perinić osniva vlastiti atelje, u okviru kojega rade projekte za rekonstrukcije stambenih naselja u Dreuxu (1980 — 82), Cézanneu (1981 — 83), Issyju (1981 — 83), Epernayju (1990), Orléansu (1990 — 94), Farebersvilleu (1994), te za gradsko polivalentno sportsko središte Epernayja (1988). Realizacijom projekta bioklimatske rehabilitacije pri rekonstrukciji kolektivnih stambenih zgrada građenih 1950 — 56. u naselju Lièvre d'or u Dreuxu (1983) među prvima u Europi uspješno ostvaruju uštedu energije za grijanje. — Sudjeluje na natječajima za crkvu u Novome Virju (I. nagrada, 1986) i Zapolju (I. nagrada, 1986).

LIT.: J. B. Ménéard, Maisons solaires, Paris 1981. — Guide de la France solaire, Paris 1982. — Architecture solaires en Europe, Nice 1982. — H. Martin, Le guide de l'architecture moderne à Paris, Paris 1988. — J. Boje, Sonce v vašem domu, Ljubljana 1993. J. M. M.

PERINIĆ, Maja, arhitektica (Split, 10. X. 1939). Studij arhitekture završila u Zagrebu 1963 (V. Turina). Od 1965. djeluje u Parizu gdje u okviru ateljea »Autheman« i »Le Conter« radi projekte za središte novoga grada Evryja, sveučilište u Point à Pitreu, te trgovačkoga centra »Quatre Temps« u novoj pariškoj četvrti Défense. Od 1980. djeluje u zajednici s D. Perinićem u vlastitu ateljeu.

PERISTIL, zbornik radova za povijest umjetnosti što ga izdaje Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske od 1954. Objavljuje znanstvene radove iz područja povijesti lik. umjetnosti u Hrvatskoj od antike do sred. XX. st. Do 1994. izišlo je 36 brojeva; odgovorni su urednici bili M. Prelog (do 1957), G. Gamulin (do 1970), V. Zlamalik i od 1990. R. Ivančević, a ostali članovi redakcije M. Gorenc, Z. Vinski, T. Stahuljak i A. Deanović.

D. PERINIĆ, pokrajinsko sjedište U.D.A.F.-a u Orléansu

